

hed og om frihed til de offentligt ansatte. Først var det den nye indenrigsminister, som ved sin tiltrædelse havde meget travlt med at sige, at det nu gælder om at sætte frihed til kommunerne på dagsordenen. Men det var ikke nok, nej, selvste vicestatsministeren skulle også på banen og love, at vi nu skulle have et løft af velfærden, og de offentligt ansatte skulle stemme på Det Konservative Folkeparti, fordi man ville give mere frihed til de offentligt ansatte. Men sagen er jo bare den, at det, regeringen står for, alt, hvad man har gjort, har fået det til at gå i den stik modsatte retning.

Lad os starte med serviceniveauet i den offentlige sektor. Der kan vi se, at vi simpelt hen har oplevet en meget, meget beskedent gennemsnitsvækst på kun 0,9 pct., hvor vi til sammenligning under den tidligere socialdemokratiske regering havde en vækst på 2,1 pct. Når vi taler om folkeskoler og daginstitutioner, vil jeg sige, at vi på det seneste har oplevet et direkte fald. Det har været på 0,7 pct. på folkeskoleområdet og på 1,8 pct. på daginstitutionsområdet. Det betyder altså helt konkret færre penge pr. barn ude i kommunerne i år, end der var sidste år. Der bliver altså mindre velfærd ude omkring i det danske samfund. Jeg synes, og Socialdemokratiet synes, at det er en urimelig udvikling.

Med hensyn til anlægsinvesteringer har vi jo set et massivt vedligeholdelsesefterslæb; vi har set nedslidte skoler, vi har set toiletter, der er så uhumske, at børnene ikke har lyst til at gå ud og benytte de her toiletter, fordi de efterfølgende har fået problemer. For nylig har der været en historie om indeklimaet i skolerne, hvor det kom frem, at det har en direkte indvirkning på indlæringen hos børn, at indeklimaet er så ringe. Det er, fordi man har forsømt muligheden for at renovere, fordi man har haft et nidkært anlægsloft, som man alt for sent indså var forkert. Så det er altså gået den helt forkerte vej.

Så viser det sig, at det løft på anlægsområdet på 2,2 mia. kr., man her for nylig har givet, heller ikke er nok til at løse de problemer, der er. Jeg står her med et telegram fra dagens Jyllands-Posten, hvor vi kan se, at renovering ikke indhenter forfaldet, der vil stadig væk være et stort efterslæb, selv om regeringen har gjort en lillebitte smule på det her område. Så der er altså store problemer også på anlægssiden.

Så kan man så spørge: Hvad så med hensyn til dokumentationskrav, til bureaukrati, til administration? Det må da være noget, som en liberal regering vil kunne gøre noget ved, de må kunne

gøre det lettere. Men hvordan ser det i virkeligheden ud? Der kan man så stå og skyde tal og tabeller efter hinanden. Jeg har et udsagn fra en professor på Syddansk Universitet, en professor i offentlig forvaltning, Poul Erik Mouritzen, som udtaler til Jyllands-Posten, at vi i de seneste år har set den største vækst i kravene til dokumentation, registrering, evaluering og indberetning, der nogen sinde er set i Danmark. Den nuværende regering har givet bureaukratiet fuldstændig friløb, siger han. Efter hans vurdering har det taget fuldstændig overhånd.

Det er altså professor Poul Erik Mouritzen fra Syddansk Universitet, der udtaler det her. Det er altså en klar tilkendegivelse fra ekspertisen i det danske samfund. Vi har haft en regering, der lovede afbureaukratisering, lovede færre regler, men i stedet har vi fået en massiv stigning i regler. For at komme med en lille illustration af, hvordan det hænger sammen, har Finansministeriet selv oplyst, at vi har, hvad der svarer til 60.000 årsværk blandt medarbejdere, som ikke skulle beskæftige sig med administration, men som bliver brugt til administrative opgaver. Altså 60.000 årsværk, der bliver brugt til administrative opgaver, selv om de mennesker ikke er ansat til at løfte administrationsopgaven. Det fortæller noget om det.

Hvad er så årsagen til det? Jo, det er jo bl.a., at regeringen har meget travlt med at tvinge landets kommuner til at lave udbudsmateriale, selv om der slet ikke er noget grundlag for det. Efter Socialdemokraternes opfattelse kan kommunerne udmærket lave udbud, men hvorfor tvinge kommunerne, når kommunerne siger, at der ikke er nogen grund til det her, og hvorfor så sidde og fylde 25 ringbind med udbudsmateriale? Det er rent bureaukrati.

Vi har dokumentationskrav i massevis, og lad mig bare komme med et enkelt lille illustrativt eksempel på de her dokumentationskrav: I en børnehave er det sådan, at man har regler for selv sandskornenes størrelse, fordi man ikke har tillid til, at de enkelte pædagoger selv kan finde ud af de her ting.

Jeg kan nævne en række andre eksempler, men jeg kan forstå, at jeg på grund af taletiden er nødt til at komme ind på noget af det i den debat, vi får senere. Men sagen er i hvert fald den, at hvor regeringen har lovet at sætte velfærd og fællesskab i spidsen, har de gjort det modsatte. Vi har fået besparelser, vi har fået afmagt i stedet for med den regering, vi har nu. Så